

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 19.06.2025

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 849 (MOF alm. del) stillet den 21. maj 2025 efter ønske fra Miljø- og Fødevareudvalget.

Spørgsmål nr. 849

”Vil ministeren kommentere henvendelsen fra Foreningen for et godt hav- og strandmiljø i As Vig og Omegn om antibiotikabrug i havbrug, jf. MOF alm. del - bilag 320?”

Svar

Henvendelsen fra Foreningen for et godt hav- og strandmiljø i As Vig og Omegn, jf. MOF alm. del bilag 320, vedrører brugen af antibiotika i havbrugsproduktion og omhandler særligt udvikling og spredning af antibiotikaresistens, humaneksponering for antibiotikarester, smittefare, indirekte sundhedseffekter via fødekæden samt påvirkning på folkesundheden.

Miljøstyrelsen er miljøgodkendelses- og tilsynsmyndighed for havbrug. Jeg har derfor forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

”Der anvendes præparater med de tre antibiotika, oxolinsyre, sulfadiazin og trimethoprim til sygdomsbekæmpelse på havbrug i Danmark. De tre antibiotika er giftige for vandorganismer. De betragtes som langsomt nedbrydelige, men ikke som bioakkumulerende dvs. de ophobes ikke i levende organismer.

Der er fastsat miljøkvalitetskrav for de tre antibiotika i vand, men ikke i sediment og biota. Miljøkvalitetskrav er den koncentration af et bestemt forurenende stof i bl.a. vand, som ikke må overskrides af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet. Miljøkvalitetskrav bygger på kvalitetskriterier, som fastsættes af Miljøstyrelsen på baggrund af tilgængelig videnskabelig litteratur. Ved fastsættelse af kvalitetskriterier for antibiotika har det været praksis at tage højde for potentialet for udvikling af resistens. Således vurderes et antibiotikaforbrug, der overholder miljøkvalitetskravet, ikke at være problematisk i forhold til at bidrage til udvikling af resistente bakteriestammer i vandmiljøet. Når Miljøstyrelsen godkender havbrug, gives der samtidig en tilladelse til at udlede medicin. Udledningsgrænserne i miljøgodkendelserne skal sikre overholdelse af de fastsatte miljøkvalitetskrav. Udledningsgrænserne for antibiotika til havbrug tager dermed højde for beskyttelse mod udvikling af resistente bakterier.

Miljøstyrelsen vurderer i forbindelse med behandling af ansøgning om miljøgodkendelse af et havbrug også miljøpåvirkningen fra antibiotika i sediment og biota, selvom der ikke er miljøkvalitetskrav for stofferne i sediment og biota.

I forbindelse med ansøgning om miljøgodkendelse til et havbrug vil der skulle foretages modelberegninger, der beskriver, hvilken maksimal koncentration af de enkelte typer antibiotika som

en behandling vil bidrage med til det omgivende vand. Hvis koncentrationen i løbet af en behandling ikke overstiger miljøkvalitetskravene, vil den pågældende behandling kunne tillades via miljøgodkendelsen. Sådanne beregninger er blevet foretaget i forbindelse med habitatkonsekvensvurderinger af havbrugene i og ved Horsens Fjord. Beregningerne viser, at miljøkvalitetskravene for de tre antibiotika ikke overskrides ved den nuværende produktion på havbrugene, og dermed er der taget højde for udvikling af resistens.

Havbrug indberetter årligt forbruget af anvendte præparater til Miljøstyrelsen. Jævnfør indberetningerne fra havbrugene i og ved Horsens Fjord er fiskene ikke behandlet med antibiotika hvert år på de enkelte havbrug. Oxolinsyre er f.eks. ikke anvendt på de fem havbrug i og ved Horsens Fjord siden 2020.”

I forhold til brugen af antibiotika og dennes påvirkning på dyrehold og fiskeproduktion oplyser ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri derudover følgende:

”Fødevarestyrelsen har ingen særskilte regler for anvendelse af antibiotika i havbrug. Anvendelse af antibiotika er begrænset til behandling af klinisk syge dyr og må ikke anvendes til forebyggende eller rutinemæssig behandling. Dette fremgår af Fødevarestyrelsens vejledning til veterinærlægemedelforordningen og dyrlægebekendtgørelsen, som er tilgængelig på [Fødevarestyrelsens hjemmeside](#). Dyrlæger må ordinere receptpligtige veterinærlægemedler, herunder antibiotika, i den behandlingsperiode, der fremgår af lægemidlernes markedsføringstilladelse. Dyrlæger må ligeledes ordinere veterinærlægemedler til anvendelse i indtil 35 dage, hvis akvakulturvirkomheden har indgået en sundhedsrådgivningsaftale med dyrlægen. Ordinering af receptpligtige lægemidler til fødevareproducerende dyr må kun finde sted efter en diagnose foretaget af en dyrlæge i tilslutning til et besætningsbesøg, samt at dyrene er klinisk syge eller befinder sig i en veldefineret sygdoms inkubationsfase.

Kontrol af veterinær- og foderlægemidler foregår via en frekvensbaseret basiskontrol i akvakultur, hvor disse virksomheders regelefterlevelse kontrolleres mindst hvert 6. år.”

Magnus Heunicke

/

Jens Brandt Sørensen